



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Elišky Vránové a Edity Theimerové v hlavním líčení konaném dne 25. září 2012,

t a k t o :

I.

Obžalovaný

E. K. ,

nar. XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno, bez zaměstnání,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od začátku měsíce prosince 2011 do 15.12.2011 ve městě Brně, pojal E.K. úmysl přepadnout podnikatele L. U., nar. XXXXX, který provozuje servis a čerpací stanici v Brně na ulici XXXXX, tohoto následně za použití násilí unést, odcizit mu osobní věci, včetně platebních karet, za užití násilí zjistit PIN kódy a následně vybrat peníze z účtů, případně převést finanční prostředky na zvlášť zřízený účet, či prostředky převést za pomoci násilím uzavřené darovací smlouvy s podnikatelem, na zřízené účty, kdy prvotní typ na

osobu movitého podnikatele získal od J.F., nar. XXXXX, E.K. proto sledoval provoz kolem čerpací stanice a zvyky podnikatele, dále si o něm zjišťoval veřejně dostupné informace na internetu a začal shánět další lidi na provedení únosu, kdy za tímto účelem kontaktoval dne 9.12.2011 svého bývalého spolužáka J.Č., nar. XXXXX, se kterým se sešel v Brně na ulici Olomoucká 3d, kde mu sdělil, že potřebuje dva muže, kteří by naložili násilím do auta nějakého muže, poté násilím z něj dostali kreditní karty, kódy k těmto kartám a za jejich pomoci se dostali k finančním prostředkům tohoto muže a následně ho "navždy umlčet", přičemž se domluvili na další schůzce, kdy se E.K. a J.Č. sešli dne 12.12.2011 v 17:00 hod. v Brně na ulici Nádražní u budovy ČEDOK, kde E.K. řekl J.Č. další informace k podnikateli a plánu, sdělil mu, že má domluveného dalšího člověka, který bude dělat řidiče, dále že má informátora, který mu dává informace o podnikateli, který má také dostat z "akce" peníze, kdy se dále dohodli, že poté, co z podnikatele dostanou peníze, tak se jej musí zbavit, přičemž E.K. navrhl, že by se mohla zinscenovat nehoda s vozidlem podnikatele, případně sebevražda, kdy dále se domluvili na další schůzce dne 14.12.2011 v 17:00 hod. v Brně na ulici Dornych v baru Paul's, kde si domluví další podrobnosti, na této schůzce ukázal E.K. notebook, kde měl uložené údaje o podnikateli, především osobní údaje, připravenou darovací smlouvu, dále fotografie čerpací stanice a vozidla značky Mercedes a údaje z obchodního rejstříku o podnikateli, kdy E.K. předložil svůj plán, k němuž uvedl, že přijedou k čerpací stanici, J.Č. a jeho další člověk, kterého má sehnat, v momentě, kdy půjde podnikatel z práce, jej násilím natlačí do jeho vozidla a i s vozidlem ho unesou, kdy k tomuto mohou použít také zbraň, načež předal J.Č. za tímto účelem plynovou pistoli značky Zoraki 9 mm P.A.K, v.č. 004270 se zásobníkem, 3 ks nábojů a podpažním pouzdrem a dále, že přímo na provedení sežene lovecký nůž, dále E.K. řekl, že je na J.Č., kam podnikatele odvezou, mají mu vzít všechny osobní věci a dále jej vyslýchat k účtům a kreditním kartám tak, aby mohli následně z karet a účtů vybrat finanční prostředky, které by se podle odhadu E.K. mohly pohybovat v řádech miliónů korun, tyto převést na zvlášť zřízený účet, podnikatele dále držet na místě, dokud nebudou finanční prostředky převedeny na tento účet, následně podnikatele zabít a zbavit se jeho těla, včetně jeho vozidla, přičemž také E.K. řekl, že podnikatel má vždy u sebe částku 10.000,- Kč, kterou mu mají vzít a použít pro svoje potřeby, kdy následně finanční prostředky z účtů vybere kamarád E.K. "bílý kůň" J.J., nar. XXXXX, který však o plánu dosud neměl žádné informace, a tohoto by následně po využití také zabili, aby jejich akci nevyzradil, přičemž E.K. J.Č. instruoval, že J.J. je jeho kamarád, tak aby jej zabili rychle, např. prostřelili mu hlavu nebo mu zlomili vaz, kdy po akci by ze strany E.K. došlo k rozdělení takto získaných peněz, kdy 25 procent by dostal J.Č. a jeho člověk by dostal 15 procent, kdy na konci schůzky se dohodli, že celou věc provedou další den 15.12.2011, kdy

si dali schůzku v 15:00 hod. v Brně na ulici Nádražní u budovy ČEDOKU, následně dne 15.12.2011 v době kolem 13:00 hod. se E.K. setkal v Brně u Restaurace Zagreb s A.V., který dělal řidiče a na místo přijel vozidlem značky Mercedes, barvy tmavě červené, RZ: XXXXX, kdy E.K. mu sdělil, že potřebuje za úplatu řidiče, s čímž A.V. souhlasil, načež společně v době kolem 15:00 hod. přijeli k budově ČEDOKU, kde již čekal J.Č. a jeho člověk, kdy J.Č. měl sebou za tímto účelem plynovou pistoli, kterou mu předtím opatřil E.K. a takto odjeli na ulici Podruhova, přičemž po cestě si ve vozidle ještě částečně probrali plán únosu, kde zastavili v blízkosti čerpací stanice, s tím, že provedenou přepadení, následně člověk J.Č. z vozidla vystoupil, aby obhlídl situaci, načež byli všichni na místě zadrženi Policií ČR, čímž bylo zabráněno přepadení podnikatele,

t e d y

dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvlášť závažného zločinu (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku), zejména v jeho organizování, opatrování prostředků a nástrojů k jeho spáchání, v návodu a pomoci k takovému zločinu, a to jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení a tento čin spáchat na dvou osobách, v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin, přičemž nedošlo k pokusu ani dokonání trestného činu,

t í m s p á c h a l

přípravu podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku zvlášť závažného zločinu vraždy podle ustanovení § 140 odst. 2, 3 písm. a), j) trestního zákoníku.

Z a t o s e m u u k l á d á

Podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

15 (patnácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to

- 1 kusu plynové pistole značky Zoraki 9 mm P.A.K, v.č. 004270 se zásobníkem, 3 ks nábojů a podpažním pouzdrém

- 1 kusu loveckého nože značky Schrade s pouzdrém.

II.

Obžalovaný

A. V. ,

nar. XXXXX v Brně, trvale bytem XXXXX, XXXXX, bez zaměstnání,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 2ZT 185/2011, kterou mu bylo kladeno za vinu, že :

poté co v přesně nezjištěné době nejméně od začátku měsíce prosince 2011 do 15.12.2011 ve městě Brně, pojal E.K. úmysl přepadnout movitého podnikatele, tohoto následně za použití násilí unést, odcizit mu osobní věci, včetně platebních karet, za užití násilí zjistit PIN kódy a následně vybrat peníze z účtů, případně převést finanční prostředky na zvlášť zřízený účet, či prostředky převést za pomoci násilím uzavřené darovací smlouvy s podnikatelem, na zřízené účty, kdy následně se od J.F., nar. XXXXX dozvěděl, že podnikatel L. U., nar. XXXXX, který provozuje servis a čerpací stanici v Brně na ulici XXXXX, má větší finanční prostředky, jezdí vozidlem značky Mercedes, kdy mu také J.F. poskytl popis podnikatele a registrační značku jeho vozidla, načež E.K. v následujících dnech opakovaně sledoval provoz kolem čerpací stanice a zvyky podnikatele, dále si o něm zjišťoval veřejně dostupné informace na internetu a začal shánět další lidi na provedení únosu, kdy za tímto účelem kontaktoval dne 9.12.2011 svého bývalého spolužáka J.Č., nar. XXXXX, se kterým se sešel v Brně na ulici Olomoucká 3d, kde mu sdělil, že potřebuje dva muže, kteří by naložili násilím do auta nějakého muže, poté násilím z něj dostali kreditní karty, kódy k těmto kartám a za jejich pomoci se dostali k finančním prostředkům tohoto muže a následně ho "navždy umlčet", přičemž se domluvili na další schůzce, kdy se E.K. a J.Č. sešli dne 12.12.2011 v 17:00 hod. v Brně na ulici Nádražní u

budovy ČEDOKU, kde E.K. řekl J.Č. další informace k podnikateli a plánu, sdělil mu, že má domluveného dalšího člověka, který bude dělat řidiče, dále že má informátora, který mu dává informace o podnikateli, který má také dostat z "akce" peníze, kdy se dále dohodli, že poté, co z podnikatele dostanou peníze, tak se jej musí zbavit, přičemž E.K. navrhl, že by se mohla zinscenovat nehoda s vozidlem podnikatele, případně sebevražda, kdy dále se domluvili na další schůzce dne 14.12.2011 v 17:00 hod. v Brně na ulici Dornych v baru Paul's, kde si domluví další podrobnosti, na této schůzce ukázal

E.K. notebook, kde měl uložené údaje o podnikateli, především osobní údaje, připravenou darovací smlouvu, dále fotografie čerpací stanice a vozidla značky Mercedes a údaje z obchodního rejstříku o podnikateli, kdy E.K. předložil svůj plán, k němuž uvedl, že přijedou k čerpací stanici, J.Č. a jeho další člověk, kterého má sehnat, v momentě, kdy půjde podnikatel z práce, jej násilím natlačí do jeho vozidla a i s vozidlem ho unesou, kdy k tomuto mohou použít také zbraň, načež předal J.Č. za tímto účelem plynovou pistoli značky Zoraki 9 mm P.A.K., v.č. 004270 se zásobníkem, 3 ks nábojů a podpažním pouzdrem a dále, že přímo na provedení sežene lovecký nůž, dále E.K. řekl, že je na J.Č., kam podnikatele odvezou, mají mu vzít všechny osobní věci a dále jej vyslýchat k účtům a kreditním kartám tak, aby mohli následně z karet a účtů vybrat finanční prostředky, které by se podle odhadu E.K. mohly pohybovat v řádech miliónů korun, tyto převést na zvlášť zřízený účet, podnikatele dále držet na místě, dokud nebudou finanční prostředky převedeny na tento účet, následně podnikatele zabít a zbavit se jeho těla, včetně jeho vozidla, přičemž také E.K. řekl, že podnikatel má vždy u sebe částku 10.000,- Kč, kterou mu mají vzít a použít pro svoje potřeby, kdy následně finanční prostředky z účtů vybere kamarád E.K. "bílý kůň" J.J., nar. XXXXXX, který však o plánu dosud neměl žádné informace, a tohoto by následně po využití také zabili, aby jejich akci nevyzradil, přičemž E.K. J.Č. instruoval, že J.J. je jeho kamarád, tak aby jej zabili rychle, např. prostřelili mu hlavu nebo mu zlomili vaz, kdy po akci by ze strany E.K. došlo k rozdělení takto získaných peněz, kdy 25 procent by dostal J.Č. a jeho člověk by dostal 15 procent, kdy na konci schůzky se dohodli, že celou věc provedou další den 15.12.2011, kdy si dali schůzku v 15:00 hod. v Brně na ulici Nádražní u budovy ČEDOKU,

dne 15.12.2011 v době kolem 13:00 hod. se A.V., který dělal řidiče a na místo přijel vozidlem značky Mercedes, barvy tmavě červené, RZ: XXXXX, setkal u Restaurace Zagreb v Brně s E.K., kdy E.K. mu sdělil, že potřebuje řidiče, že do vozidla přistoupí další dva muži, které odveze do Líšně, kde přepadnou nějakého podnikatele a potom by E.K. vozil po městě Brně po bankomatech, aby mohl vybírat peníze z karet podnikatele, s čímž A.V. souhlasil, načež

společně v době kolem 15:00 hod. přijeli k budově ČEDOKU, kde již čekal J.Č. a jeho člověk, kdy J.Č. měl sebou za tímto účelem plynovou pistoli, kterou mu předtím opatřil E.K. a takto odjeli na ulici Podruhova, přičemž po cestě si ve vozidle ještě částečně probrali plán únosu, kde zastavili v blízkosti čerpací stanice, s tím, že provedenou přepadení, následně člověk J.Č. z vozidla vystoupil, aby obhlídl situaci, načež byli všichni na místě zadrženi Policií ČR, čímž bylo zabráněno přepadení podnikatele,

č í m m ě l s p á c h a l

dle obžaloby zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, ve stádiu přípravy dle § 20 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

A/ Skutková zjištění

Ad I., II.)

Obžalovaný K. plánoval loupežné přepadení poškozeného U., za účelem získání finanční hotovosti, kdy v rámci tohoto postupu pak plánoval jeho fyzickou likvidaci stejně tak jako poškozeného J., který se měl podílet na výběru (získání) finančních prostředků.

Shora ve výroku rozsudku podrobně popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Obžalovaný E.K. v přípravném řízení dne 16.12.2011 (č.l. 25-26) využil svého práva a nevyprávěl. Stejně postupoval i v hlavním líčení dne 7.8.2012. Po faktickém provedení všech důkazů pak ve své výpovědi dne 20. září 2012 se k trestné činnosti částečně doznal a to v rozsahu přípravy loupežného přepadení. Takto uvedl, že v rámci komunikace s J.F. se

dozvěděl o poškozeném U. a v té chvíli ho napadlo, že by ho mohl okrást. K tomuto rozhovoru došlo ve vozidle cestou do Ostravy, kde chtěli pořídit auto pro svědkyni K., kdy ve vozidle byl dále svědek L.V.. Následně kontaktoval několik osob a mimo jiné i svědka Č. za účelem získání finančních prostředků. Svědek Č. se vyjádřil, že by v tom neměl být problém, a proto se za ním zastavil společně se svědkyní K.. Nejprve žádal o půjčku pro sebe, ta mu však nebyla potvrzena vzhledem k jeho trvalému bydliště (úřední adresa Magistrátu města Brna). Proto se pokusili získat půjčku na svědkyni K.. Během doby, kdy svědkyně K. telefonicky odpovídala na dotazník se začal bavit se svědkem Č. a mimo jiné mu navrhl okradení poškozeného U. (že by mu „vybrali“ účty). Toto mělo spočívat v tom, že Č. s komplicem na pumpě seberou poškozeného, dají ho do jeho vozidla a odvezou a pak mu zavolají a předají mu karty s PIN kody a on vybere peníze a potom bude podnikatel propuštěn. Měl představu, že takto získají asi 1,5 milionu Kč, kdy Č. měl získat 30% a on zbytek. Rozhodně vyloučil, že by byl srozuměn s násilím na poškozeném. Č. souhlasil s tím, že by se to dalo zajistit a chtěl po něm další informace. Tyto mu slíbil zjistit a domluvili si další schůzku o deset dní později. Na této další schůzce byla přítomna jeho nová přítelkyně svědkyně R., která rámcově o plánu věděla a ještě nějaký kluk, který však nebyl v blízkosti, když se o věci bavili. Zde měl Č. předat informace a říci, že chce, aby dotyčného okradli, obžalovanému předali karty, ze kterých měl vybrat peníze a poté poškozeného pustili. Na toto měl Č. reagovat tak, že to nepůjde, protože poškozený by mohl vše „napráskat“. Protože chtěl rychle vyřešit své finanční problémy, tak na „to“ kývl. Další schůzka byla asi za týden v Restauraci Paul's, kde Č. předal zbytek informací, které si Č. zapsal. Č. původně chtěl, aby na tuto schůzku přivedl i svého řidiče H.), ale ten v té době nebyl v Brně. Jinak potvrdil věrohodnost údajů na listině vydané svědkem Č., zejména k osobě řidiče s tím, že se jedná o jím prezentované údaje přestože již v té době věděl, že tento jet nemůže. V této restauraci k zastrašení poškozeného předal Č. i svou plynovou pistoli. Domluvili se, že Č. si večer situaci obhlídne a následující den si přes SMS potvrdí platnost dohody a v pět hodin odpoledne bude další schůzka na hlavním nádraží u ČEDOKU. V den kdy mělo dojít ke schůzce u ČEDOKU kontaktoval svého řidiče, který ale nemohl, proto prostřednictvím J.T. kontaktoval spoluobžalovaného A.V.. Tomuto pouze sdělil, že by potřeboval společně za úplatu s kamarádem někam zavést, s čím tento souhlasil. Následně pak odjeli k ČEDOKU, kde nastoupili Č. s další osobou a odjeli do Líšně, kde po vystoupení policisty z vozidla byli následně zadrženi. V. slíbil za odvoz peněžní částku s tím, že ho bude potřebovat do večera (i k vození k bankomatům). K údajům o tom že řidič nic neví a nemá se proto o ničem před ním hovořit uvedl, že tyto padly již před Restaurací Paul's (tedy ještě před tím než sehnal jako řidiče spoluobžalovaného V.). Dále uvedl, že sám byl 2x u benzínové čerpací stanice poškozeného, aby se seznámil s místní situací. K osobě poškozeného J. uvedl, že prvotně bylo plánováno, že tento bude vybírat peníze z bankomatů nebo z banky prostřednictvím darovací smlouvy. Toto vysvětlil poměrně nelogicky tak, že poškozený U. podepíše darovací smlouvu umožňující výběr z účtu pro svědka J., který zároveň pod legendou syna poškozeného U. zajde do České spořitelny tyto peníze vybrat z účtu poškozeného. Protože se však svědka J. nepodařilo kontaktovat, tak od tohoto plánu upustil. Již při prvním setkání u ČEDOKU pak měl svědek Č. trvat i na likvidaci tohoto svědka společně s poškozeným U.. K osobě svědka Č. pak uvedl, že se domnívá, že motivací jeho jednání je nespokojenost s tím, že nezískal plánovanou odměnu za zprostředkování půjčky svědkyni Kostelecké.

Jeho obhajobu tak lze shrnout tak, že měl v plánu prostřednictvím dalších osob provést loupežné přepadení poškozeného U., kdy v rámci námitek svědka Č. proti jeho představám akceptoval násilí vůči jeho osobě a v případě poškozeného J., který se měl podílet na získání peněz buď výběrem z bankomatů či převodem v rámci jakési smluvní transakce taktéž akceptoval návrh svědka Č. na jeho likvidaci.

V rámci jeho výpovědi nelze přehlédnout značné nesrovnalosti zejména ohledně časové návaznosti jednotlivých setkání se svědkem Č., kdy uvádí, že první kontakt v této věci, setkání před domem Č., proběhlo 10 dnů před první schůzkou u ČEDOKU (dle dokladů tato proběhla 12.12.2011, tedy asi 2.12.2012). Svědek Č. tento kontakt přitom situuje až k datu 9.12.2011. Ke kontaktům s prvotním řidičem uvedl, že první kontakt proběhl asi dva dny před schůzkou u ČEDOKU, kdy tuto situuje časově asi 7-10 dnů před schůzkou v Paul's a další týden poté (vždy ve čtvrtek v rámci tuningového srazu). Při daném popisu kdy je jisté datum 14.12.2011 (schůzka v Paul's) by vyplývalo, že první kontakt mohl být od 2.-5.12.2011. Z časové logiky věci, když dne 15.12.2011 ve čtvrtek již měla proběhnout akce, vyplývá, že naposledy ve čtvrtek mohl s touto osobou jednat dne 8.12.2011 a první schůzka by pak byla dne 1.12.2011. Dále k tomuto řidiči nejprve uvedl, že s tímto jednal i v den, kdy mělo k akci dojít a tento nemohl. Přitom na dotazy předsedy senátu právě v souvislosti s časovou osou jednání pak následně uvedl, že již před schůzkou v Paul's věděl, že tento nemůže a že fakticky žádného řidiče neměl a fakticky tak uváděl nepravdu.

Obžalovaný A.V. v přípravném řízení dne 16.12.2011 (č.l. 27-28) využil svého práva a nevyprávěl. Stejně postupoval i v hlavním líčení dne 7.8.2012, kdy pouze uvedl, že netušil co se má stát, byl zaskočen zásahem policie a o tom, co se mělo stát se dozvěděl fakticky až od policie.

Jeho naznačenou obhajobu tak lze shrnout tak, že nevěděl, že se podílí na trestné činnosti dalších pachatelů, fakticky pouze na žádost spoluobžalovaného jej dovezl na určité místo, bez toho, že by znal reálný důvod.

Trestná činnost a podíl jednotlivých osob na této, byla prokázána, mimo údajů obžalovaného K., výpověďmi svědků, a dále listinnými důkazy, kterými jsou zejména protokoly o sledování osob a záznamy telekomunikačního provozu, dále protokol o ohledání, náčrtky, fotodokumentace, seznamy zajištěných stop a jejich vyhodnocení, zejména výsledky kriminalistických expertíz, a zajištěnými věcnými důkazy.

Svědka poškozený L. U., v přípravném řízení dne 27.1.2012 (č.l. 139-143) i v hlavním líčení dne 6.9.2012 shodně popsal údaje ke své osobě, podnikání a finanční situaci či vlastní poznatky o přípravě loupežného přepadení. Takto uvedl, že vlastní firmu AUTO UNGER s.r.o., kdy provozuje autoservis a benzínovou čerpací stanici s celkem 6 zaměstnanci. V současnosti má celkem 4 účty, kdy na těchto se pohybují částky v řádu statisíců Kč (100.000 - 300.000). K odvodu peněz uvedl, že peníze má uloženy ve firmě v podkladně a že každý den provádí výběr peněz, kdy je potom ukládá na účet a to nepravdělně. Potvrdil, že ve firmě je téměř každý den a u sebe má obvykle částku do 20.000,- Kč. V den, kdy mělo dojít k přepadení měl ve firmě hotovost 300.000,- Kč, kterou by po 16:00 hodin odvezl svým vozidlem. K provozu firmy uvedl, že o tržbách firmy v podstatě věděli všichni zaměstnanci, mohli mít přehled, kolik je tam peněz a kolik peněz vozí u sebe, pokud by se o to zajímali. Že vlastní platební kartu zaměstnanci firmy určitě věděli a limit pro výběr byl asi kolem 400 až 500.000,- Kč. O tom, že má na něj být spácháno loupežné přepadení se dozvěděl až od policie. Jako osobu, která by mohla mít s danou věcí něco společného pak označil svého bývalého zaměstnance J.F.. Obžalovaného K. pak identifikoval jako osobu, která opakovaně u něj v servisu navštívila svědka F..

Svědka J.J. v přípravném řízení dne 27.1.2012 (č.l. 147-150) uvedl, že E.K. zná asi 3 roky a že je to takový kamarád z hospody. Dne 14.12.2012 mu E.K. v 19:22 hodin poslal SMS zprávu, kde se ptal jestli má čas, aby se mu ozval. Na tuto SMS neodpověděl, až druhý den dopoledne mu psal SMS zprávu, aby zavolaal, ale to se mu již neozval. Od té doby neví co s ním

je. K povaze E.K. uvedl, že je někdy fyzicky agresivní, pořád vymýšlí nějaké akce, tedy že půjdou někam na pivo a tak, kdy jednou u piva hovořil, že chce získat peníze přepadením banky. E.K. ho o žádnou pomoc nepožádal. Od M.V. ví, že E.K. měl dát inzerát na internetu, že hledá nájemného vraha. Toto mu sdělila v prosinci 2011, když byl na výslechu na policii. V hlavním líčení dne 20.9.2012 na svých údajích prakticky setrval, kdy potvrdil přesnost údajů z přípravného řízení, kdy ovšem nevyločil údaje svědkyně V. ohledně hledání inzerátu. V době hlavního líčení si dle svých údajů událost již úplně nepamatoval.

Pro rozhodnutí zásadní je svědecká výpověď svědka J.Č. a na ni navazující důkazy.

Svědka J.Č. v přípravném řízení dne 13.1.2012 (č.l. 30-41) uvedl, že na přelomu prvního a druhého týdne v prosinci 2011 (následně upřesnil 9.12.2011) ho kontaktoval na mobilní telefon E.K. a následně se za ním dostavil do místa bydliště s tím, že potřebuje sehnat 2 osoby, které by se nebály použít násilí a vytáhnout informace z unesené osoby za použití násilí, s čímž souhlasil a uvedl, že potřebuje informace o dotyčné osobě, povolání, fotky a pod. Na schůzce dne 12.11.2011 kolem 18:00 hodin před ČEDOKEM se měl setkat s E.K. a byl tam i spolužák ze školy P.K. a K. přítelkyně R.R.. Sdělil, že P.K. stál dále od nich a nic neslyšel. Zde mu E.K. sdělil, že informace, které chtěl nemá na papíře, ale má je uložené v mobilním telefonu a tak z této zprávy věděl, že jde o pana U., typ vozidla, že jde asi o bývalého vojáka. Dále mu E.K. sdělil a nastínil celou akci únosu podnikatele. E.K. mu řekl, že by autem dojeli k benzínové pumpě, kde by čekali na pana U. až vyjde a půjde k vozidlu, poté mají pana U. uložit do vozidla pana U., odvést na místo, kde by ho mohli i za použití násilí vyslechnout, resp. z něj vylákat informace k PINům, číslům účtům a částkám na těchto účtech, darovací smlouvě, kdy E.K. mluvil i o zabití. Tyto informace, E.K., mu sdělil před R.R., která je přítelkyně E.K.. Svědek uvedl, že další schůzku s E.K. měli dne 14.12.2011 v Restauraci Paul's na ulici Dornych, vedle starého Tesca. Zde mu měl E.K. sdělit další informace o panu U.. V tuto dobu byla již věc nahlášena na Policii ČR a měl u sebe odposlouchávací zařízení. Věc nahlásil na linku 158 z informativních důvodů, jaké by měl dělat kroky, pokud se potvrdí, že to E.K. myslí vážně, neboť zpočátku to nebral vážně. Svědek dále potvrdil, že mu E.K. sdělil, že po vytažení informací z pana U., je nutné tohoto zlikvidovat, kdy způsob nechal na něm. Zde v Restauraci Paul's mu E.K. předal plynovou pistoli s futrálem s tím, že mu může půjčit i velký lovecký nůž. Následujícího dne 15.12.2011 měl s E.K. kolem 16:00 hodin schůzku, kam již tento přijel Mercedesem RZ: XXXXX s řidičem, kde však byl již i policista. Oba nastoupili do vozidla a odjeli, dle pokynu E.K., do Líšně, kdy po příjezdu do Líšně policista řekl, že se půjde podívat, jak to tam vypadá a šel k benzince. Po chvíli přijela dvě auta a zadrželi je. Svědek dále uvedl, že řidič Mercedesu byl po celou dobu jízdy v naprostém klidu, nebyl nervózní. Jinak potvrdil, že v dané době vnímal dluh asi 10.000,- ze strany obžalovaného K. za zprostředkování půjčky. V hlavním líčení dne 7.8.2012 své údaje z přípravného řízení potvrdil s tím, že si již všechny podrobnosti nevybavuje. K osobě obžalovaného V. uvedl, že tento neměl vědět o co jde, když on sám byl K. požádán, aby o tom před ním nemluvil. Vzhledem k faktickému hovoru ve vozidle uvedl, že dle něj mohl obžalovaný V. tušit, že se jedná o nějaké „techtle mechtle“, ale nemohl si udělat reálný obraz o skutečnosti. I nadále setrval na údajích z přípravného řízení o okolnostech vzájemné domluvy s tím, že nápad zbavit se svědků byl obžalovaného K..

Jeho údaje pak korespondují s dalšími provedenými důkazy, zejména s protokoly o sledování osob a věcí a stejně tak s jím vydanou listinou (č.l. 52), kde si činil poznámky a která obsahuje identifikaci jednotlivých poškozených což má zásadní vliv pro případné ukončení jednání vůči poškozenému J., jak je prezentoval obžalovaný K., když vzhledem k předání údajů o jeho osobě vykonavatelům, nebylo již pouze na něm případné ukončení těchto aktivit. Jeho

údaje jsou pak i v logickém souladu s důkazy dokumentujícími jeho komunikaci s policisty na lince 158 (č.l. 42-43).

Z protokolu o sledování osob a věcí dne 14.12.2011 a 15.12.2011 (č.l. 61-85), včetně zvukového záznamu bylo prokázáno, že dne 14.12.2011 došlo ke kontaktu obžalovaného K. se svědkem Č. (Restaurace Paul's), kde obžalovaný K. předával údaje o jednotlivých poškozených a popisoval mechanismus výběru, mimo jiné přes bílého koně a hovořil i o tom, že bude nutné tohoto se zbavit. Je tedy zcela evidentní, že údaje o likvidaci konkrétního bílého koně zazněly poprvé v rámci této schůzky a obžalovaný K. byl ten, kdo zmiňoval v případě obou poškozených, že tito mají být zlikvidováni. Dne 15.12.2011 je pak zdokumentována situace po nástupu svědka Č. a policisty do vozidla obžalovaného V., kdy obsah hovoru sice zmiňuje nepřímě to k čemu má dojít, ale nelze z něho jednoznačně dovodit tu skutečnost, že by v rámci tohoto hovoru musel spoluobžalovaný V. vnímat, co konkrétně je plánováno. Z hovoru, zejména vyplývá, že je hovořeno o příjezdu na místo s tím, že je probíráno, kde jsou či nejsou kamery, což sice jednoznačně naznačuje problematičnost daného jednání, kdy z dalšího hovoru vyplývá, že dochází k popisu místní situace na dané benzínové čerpací stanici, včetně dřívějšího sledování.

Vzhledem k zásadnímu významu údajů tohoto svědka se soud musel zabývat i jeho věrohodností, kdy z opisu rejstříku trestu bylo prokázáno, že se jedná o osobu již soudně trestanou a tedy se sníženou obecnou věrohodností. Vzhledem k souladu jeho údajů s provedenými důkazy však lze považovat specifickou věrohodnost za zachovanou. Soud zde ve vztahu k nevěrohodnosti údajů obžalovaného K. zmiňoval jím uváděné časové údaje, zejména o kontaktu s osobou řidiče. Při zohlednění údajů svědkyně R. by ovšem bylo možné v těchto údajích jistou logiku najít. Pokud svědkyně R. hovořila o tom, že s obžalovaným o situaci hovořila a tento až poslední asi dva dny před setkáním u ČEDOKU, zmiňoval jméno Č., lze hovořit o tom, že toto opět nepřímě podporuje údaje svědka Č. o tom, kdy se o celé věci dozvěděl a fakticky logicky by mohlo vysvětlovat údaje obžalovaného K., kdy tento se 8.12.2011 dozvídá, že na uvedené věci se nebude podílet osoba, kterou popisuje jako řidiče. Pak logicky následně hledá někoho dalšího a takto se obrací na svědka Č.. Při této logice by bylo možné předpokládat, že osoba, kterou popisuje jako řidiče by teoreticky mohla být jakýmsi prvním vykonavatelem. Každopádně spojitost jeho údajů a údajů svědkyně R. výrazně zvyšuje specifickou věrohodnost údajů svědka Č. a soud proto hodnotil jeho údaje jako věrohodné a z těchto následně při ustálení skutkového děje vycházel.

Ke kontaktům obžalovaného K. zejména se svědkem Č. se vyjadřovaly zejména svědkyně R.R. a L. K..

Svědkyně R.R., přítelkyně E.K., v přípravném řízení dne 27.1.2012 (č.l. 154-158) uvedla, že E.K. zná od malička, asi 16 let a A.V. zná asi rok a půl. J.Č. zná asi 8-10 let, neboť chodili společně na ZŠ. V den výslechu uvedla, že s ním chodí asi dva měsíce a že E. se živí po brigádách, jaké měl příjmy neví. Ke schůzce ke které mělo dojít u ČEDOKU na hlavním nádraží kolem 17:00 až 18:00, kdy se na termín přesně nepamatuje, uvedla, že tam byla s E. a Č.. Celou dobu stála u nich a slyšela, o čem se baví, že chtějí udělat akci, že chtějí unést nějakého podnikatele a vymlátit z něho PIN kódy, kdy E. řekl, že nechce, aby mu někdo ublížil, tedy pak ho pustit. Č. ale řekl, že ho musí zabít, že by je poznal. Kdo akci vymyslel, neví. Pak si oba domluvili další schůzku na středu, protože to udělali ve čtvrtek. Ve čtvrtek pro ni přijela policie do práce. Pokud ví, u ČEDOKU způsob zabití podnikatele neřešili. Svědkyně potvrdila, že E. měl plynovou zbraň. Pokud jde o vraždu o této mluvil Č., u kterého si myslí, že by toho byl schopen.

V hlavním líčení dne 7.8.2012 na svých údajích v podstatě setrvala, kdy ovšem nově uvedla, že o celé akci věděla ještě před tím setkáním u ČEDOKU. Jí samotné se obžalovaný s úmyslem provést loupežné přepadení svěřil asi deset dnů před schůzkou s Č., kdy jméno Č. řekl asi den nebo dva před touto schůzkou u ČEDOKU. Dle ní měl peníze z bankomatu vybírat K., o osobě poškozeného J. nemluvil. Opětovně i tato svědkyně potvrdila, že obžalovaný počítal s tím, že podnikatel má na účtu několik milionů.

Vzhledem k jejím vazbám na obžalovaného (tehdejší přítelkyně obžalovaného) lze mít pochybnosti o její specifické věrohodnosti zejména ve vztahu k jí prezentovaným údajům ohledně případného zabití poškozeného U..

Svědkyně L. K. v přípravném řízení dne 2.2.2012 (č.l. 168-173) uvedla, že E.K. zná asi 1,5 roku a J.Č. od konce listopadu 2011, kdy jela s E.K., který chtěl vyřídit půjčku přes Č. a to do jeho bydliště v Brně - Černovicích. E.K. si chtěl půjčit 20.000,- až 25.000,- Kč, avšak zjistil, že má propadlý občanský průkaz. Proto J.Č. řekla, že půjčku vezme na sebe a to ve výši 100.000,- Kč. Když hovořila telefonem s pracovníkem firmy WG Group s.r.o. a vyjednávala půjčku, slyšela, jak se E.K. a J.Č. spolu baví, kdy J.Č. mu sdělil, že má dobrý kšeft, že zná bohatého podnikatele a že tohoto donutí říci PINY k jeho bankovním účtům, že jezdí dražšími auty a má benzínku. Hovořili o milionech. Rovněž uvedla, že slyšela jak J.Č. řekl, že bude podnikatele přesvědčovat násilím a že ho i zabije. Pokud jde o půjčku, žádnou neobdržela.

V hlavním líčení dne 7.8.2012 uvedla, že v dané době bydlela s obžalovaným K. a jeho přítelkyní J.B. v bytě pronajatém od paní K.. K osobě obžalovaného V. uvedla, že toto je její spolužák, stejně tak jako J. T., který jí jednou volal, jestli by mohla někoho někam odvést a když toto odmítla, tak se následně dozvěděla, že tento volal V.. K časové souslednosti jednotlivých událostí uvedla, že půjčku měla dostat dne 14.11.2011 a hovor mezi K. a Č. tomuto asi týden předcházela (7.11.2011). Ve spontánní části výpovědi uvedla, že obžalovaný K. s ní bydlel asi do 5., 6. prosince 2011. V přípravném řízení přitom uvedla, že K. se odstěhoval asi 14 dnů předtím než skončil na vazbě. Její výpověď kromě jednotlivých rozporů v různých stádiích trestního řízení je pak v rozporu nejen s výpovědí svědka Č., ale zejména i s výpovědí obžalovaného K. ohledně možných termínů kontaktů se svědkem Č. a stejně tak i v tom čí byl původní nápad dopustit se loupežného přepadení, kdy tato svědkyně zcela odlišně od výpovědi tohoto obžalovaného a ostatně i dalších důkazů za původce myšlenky označuje svědka Č.. Je tedy zcela evidentní, že její údaje v tomto směru jsou zjevně nepravdivé ve snaze obžalovanému pomoci, kdy takto soud musel hodnotit i její vlastní vystupování před soudem.

K prvotnímu podnětu ve vztahu k poškozenému U. se dále vyjadřovali svědci J.F. a L.V..

Svědka J.F. v přípravném řízení dne 22.3.2012 (č.l. 178-183) uvedl, že E.K. zná z Restaurace Záhřeb v Brně, a to asi 1 rok. Uvedl, že E.K. ho telefonicky kontaktoval kvůli autu před vánocemi 2011, kdy chtěl auto na leasing v bazaru v Olomouci. Vypověděl, že do Olomouce jel s kamarádem L.V. a vezl je M.Š. a E.K. tam byl se svojí přítelkyní, avšak žádné auto nekoupili. Během cesty se normálně bavili, E.K. uvedl, že nikde nepracuje a on mu sdělil, že pracuje u U. v Líšni, který je bohatý a málo platí. Ve firmě L. U. již nepracuje, neboť s majitelem nevycházela. Dále potvrdil, že E.K. ho o žádné informace o L. U. neřádal. Ke vzájemným kontaktům s K. v období prosince 2012 uvedl, že jejich obsah si nepamatuje, pravděpodobně souvisely s koupí mobilního telefonu.

V hlavním líčení dne 7.8.2012 na svých údajích setrval. Opětovně vyloučil, že by obžalovanému poskytoval nějaké údaje o osobě poškozeného U.. Nově pak uvedl, že auto, pro které do autobazaru jeli, mělo být pro přítelkyni obžalovaného K., která se s nimi jela na to vozidlo podívat.

Svědék L.V. v přípravném řízení dne 2.2.2012 (č.l. 162-165) popsal cestu s obžalovaným do Olomouce, kdy uvedl, že ho v listopadu 2011 kontaktoval kamarád ze střední škody J.F., zda s ním nepojedu prodat-domluvit prodej auta do Olomouce. V autě byl řidič jménem M., J.F. a jeho kamarád E. a s ním nějaká holka, která si měla kupovat auto. Uvedl, že po cestě se bavil F. s tím E., kdy se E. ptal F., kde pracuje a ten mu řekl, že u U. na benzince, že tam montuje plyny a že je tam nespokojený, že U. málo platí a přitom má peníze, že je to zmrd. Po této cestě se již s tím E. nesetkal. Od F. ví, že byl na policii, že bylo nějaké přepadení a že si U. myslel, že to vymyslel J.F..

V hlavním líčení dne 7.8.2012 na svých údajích setrval s tím, že uvedl, že ve vozidle s nimi jela ta svědkyně, která byla přítomna u hlavního líčení, kdy by se mělo jednat o svědkyni K..

Svědčyně M.V. v přípravném řízení dne 2.2.2012 (č.l. 174-177) uvedla, že E.K. zná asi 2 roky, chodili normálně do hospody na kulečnick. A.V. osobně nezná, jen viděla jeho fotky na facebooku. S E. se vídali asi každý druhý den, později jednou za měsíc nebo dva. Před půl rokem se nějak ztratil. Po prázdninách ho náhodou potkala na Mendláku, když pracoval v pivovaru. K osobě E. uvedla, že byl hodný, dobrosrdečný, ale že se v něm nezapřela ruská krev, kdy tím myslí zločinnost. Uvedla, že měl spoustu plánů, které vykládal na veřejnosti, ale neměl na to. Jeho plány spočívaly v tom, že chce někde něco ukrást a dobře to zakamuflovat. O únosu podnikatele nic neví. Od kamaráda V.B. ví, že E. sedí, ale neřekl proč. K osobě svědka J. uvedla, že tento je trochu jednodušší a pravděpodobně popletl její údaje, kdy mu říkala, že se měla dozvědět, že na K. policisté přišli tak, že si dal inzerát, že hledá nájemného vraha. Ona sama takový inzerát neviděla.

V hlavním líčení dne 6.9.2012 na svých údajích setrvala.

V hlavním líčení dne 6.9.2012 byl nově vyslechnut svědek J.T. k okolnostem kontaktu obžalovaného K. se spoluobžalovaným V.. Tento v rámci své výpovědi, kdy vypovídal poměrně vyhýbavě uvedl, že je pravdou, že volal A. V. a zajišťoval nějaký odvoz, a to od parkoviště u Restaurace Zagreb v Králově Poli. Tato cesta měla proběhnout ten den, kdy ji zajišťoval.

Mimo svědeckých výpovědí je obžalovaný usvědčován i listinnými a věcnými důkazy.

Obžalovaný E.K. dobrovolně vydal dne 16.12.2011 (č.l. 98) věci, které měl nachystány k trestné činnosti (nůž), či které v rámci přípravy trestné činnosti užíval (notebook a mobilní telefon). Svědek J.Č. pak dobrovolně vydal dne 14.12.2011 věci, které souvisí s trestnou činností, kdy se jedná zejména o jeho poznámky ze schůzky v Restauraci Paul's (č.l. 51-52) a plynovou pistoli s příslušenstvím, kterou mu předal obžalovaný K.. Obžalovaný A.V. dobrovolně vydal dne 15.12.2011 (č.l. 128) plynovou pistoli s příslušenstvím, kterou měl ve vozidle a mobilní telefon.

V přípravném řízení byly zpracována odborná vyjádření k vyhodnocení zajištěných věcí kriminalistickými expertízami.

Z odborného vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 214-219 a 223-227) bylo prokázáno, že byly zkoumány zajištěné či vydané mobilní telefony a SIM karty užívané obžalovanými. Z obsahu paměti telefonních přístrojů, případně SIM karet pak vyplývají, zejména poslední volání a případně seznamy čísel.

Ze zkoumaného notebooku bylo prokázáno, že v tomto byla uložena data, soubory vztahující se k osobě poškozeného U. a dále formulář darovací smlouvy.

Po zvážení všech důkazů, a to jak jednotlivě tak ve vzájemných souvislostech, jak je popsáno výše, má soud za prokázáný skutkový stav tak, jak je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku tedy, že obžalovaný K. se dopustil jednání podrobně popsaného ve výrokové části rozsudku.

Provedeným dokazováním, při zvážení všech procesně řádných důkazů, tak bylo prokázáno, že obžalovaný K. se dopustil jednání podrobně popsaného ve výroku rozsudku. Zcela evidentně na základě informací od svědka J.F. při zohlednění vlastní finanční situace, dospěl k nápadu získat finanční prostředky oloupením další osoby, a to konkrétně Ing. L. U.. V rámci přípravy tohoto plánu zajišťoval osoby, které by jej měly provést a takto oslovil svědka J.Č.. Tohoto seznámil se svým plánem, kdy jej v průběhu několika schůzek rozvíjel s tím, že jeho konečný požadavek se týkal získání přístupu k majetku poškozeného U. a jeho následné likvidace, kdy zároveň požadoval i likvidaci osoby, která se měla podílet na faktickém výběru peněžních prostředků z účtů poškozeného U., tedy J. J.. Den předtím než k tomuto jednání mělo dojít, jednoznačně tyto požadavky prezentoval a k možnosti úspěšné realizace předal nejen informace, ale i věci (zbraň). Po této schůzce se pak pokusil kontaktovat poškozeného J., kdy tento na SMS nereagoval. V den plánovaného jednání pak zajistil i řidiče s vozidlem, který je měl na místo dovézt a případně jej dále vozit v souvislosti s výběry z bankomatů. Vzhledem k tomu, že svědek Č. poté co dospěl k závěru, že zde hrozí reálné nebezpečí daného jednání, tuto situaci oznámil Policii ČR a s touto následně spolupracoval, nedošlo k předpokládanému následku, když při příjezdu na místo plánovaného loupežného přepadení byli pachatelé zadrženi. V době od monitorované schůzky dne 14.12.2011 do zadrženi pak vůči svědkovi Č. neučinil nic, z čeho by vyplývalo jakým přesným způsobem chce provést získání finančních prostředků, kdy z absence smlouvy ve vozidle lze dovozovat, že prvotní mělo být přímé získání prostředků z účtu výběry z bankomatů.

Vzhledem k ingerenci orgánů Policie ČR, tedy orgánu státu, do skutkového děje se soud musel zabývat nejen faktickým jednáním obžalovaného, ale i otázkou tzv. policejní provokace. Za policejní provokaci lze považovat takový stav, který je charakterizován zásahem orgánů státu do skutkového děje, jenž ve své komplexnosti tvoří trestný čin, resp. takový podíl orgánů státu na jednání osoby, jehož důsledkem je trestní kvalifikace takového jednání. Takovéto jednání je nepřípustné.

S ohledem na charakter obdobné trestné činnosti byly v trestním řádu vyvinuty mechanismy umožňující účinně v procesně řádné formě vystupovat i proti nejzávažnější trestné činnosti, a to za situace, kdy je zapotřebí nejprve získat určité informace, z nichž vyplývá podezření ze spáchání trestného činu, tzn. dosáhnout jistého minimálního prahu podezření nutného pro další procesní postup. Tento pak má své vyjádření v ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu, tedy že zjištěné a odůvodněné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin, a je dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba. K získání těchto prvotních poznatků, které pak odůvodňují postup dle § 160 trestního řádu patří zejména dočasné odložení trestního stíhání (§ 159b trestního řádu) a jiné operativně pátrací prostředky (§ 158b a následující trestního řádu). Tyto byly i v daném případě využity.

Z provedeného dokazování je zřejmé, že zcela bezpečně (objektivně) je zdokumentována situace až od kontaktu obžalovaného K. s J. Č. v Restauraci Paul's, kdy již J.Č. spolupracoval s Policií ČR a bylo postupováno za využití ustanovení § 158b trestního řádu. Je evidentní, že při tomto rozhovoru již došlo k rozvíjení úvah z předcházejících kontaktů, kdy zjevně došlo k předchozí domluvě na likvidaci nepohodlných svědků, kdy návrh na likvidaci poškozeného J. nyní prezentuje sám obžalovaný K.. V této fázi, dle názoru soudu, o policejní provokaci hovořit nelze. O něco problematičtější je tato situace v případě vstupu do skutkového děje

policisty, který ve věci nevystupuje v režimu § 158e trestního řádu, tedy jako agent, ale pouze na základě povolení ke sledování osob a věcí (§ 158d trestního řádu), který ovšem s oběma obžalovanými komunikuje a jistým způsobem lze dovozovat jisté utvrzování v záměru, a to nejen svou přítomností, ale i vystupováním. Vzhledem ke skutečnosti, že tato osoba se ovšem objevuje až prakticky v posledním úseku skutkového děje, kdy již existuje domluva na všech zásadních okolnostech průběhu dalšího násilného jednání, a k tomuto je směřováno (jízda vozidlem), vlastní skutkový děj nijak neposouvá ani nerozvíjí, kdy fakticky jen budí zdání druhého vykonavatele, nelze ani toto jednání vnímat tak, že by svou intenzitou mohlo být jako policejní provokace vnímáno.

I s ohledem na tyto závěry soud neprováděl další dokazování tak jak bylo navrhováno, zejména obhajobou obžalovaného K., tedy výslech policejního komisaře K. k okolnostem spolupráce se svědkem Č.. Svědek Č. obecně popsal, jakým způsobem k tomuto kontaktu došlo poté, co sám kontaktoval linku 158, a to včetně doporučení jakým způsobem má dále vystupovat. Výslech policejního komisaře, v tomto směru proto soud považoval za nadbytečný.

B/ Právní hodnocení

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný K. ve spolupráci s dalšími osobami (bez trestní odpovědnosti) se dopustil přípravy vraždy na dvou osobách, kdy tyto měly představovat oběť plánovaného loupežného přepadení další osoby v úmyslu zmocnit se finančních prostředků a další osobu vědomě či nevědomě se na získání se finančních prostředků podílejí.

Trestné jednání obžalovaného spočívalo v tom, že opakovaně požadoval po další osobě usmrcení dvou dalších osob, kdy za toto a zejména za násilím získané prostředky k finančnímu obohacení (případným mučením získané platební karty s přístupovými PIN kódy či podpisy na listinách umožňujících legalizaci převodu finančních částek) sliboval odměnu. Fakticky tak organizoval zvláště závažný zločin, zajišťoval osobu přímého pachatele, kdy zároveň nabízel a poskytoval materiály sloužící k identifikaci obětí, zbraň sloužící k realizaci prvotní fáze jednání fakticky únosu poškozeného U., navrhoval způsoby usmrcení (u poškozeného J.), informoval předpokládané pachatele o možných překážkách apod., tedy zároveň vytvářel podmínky k optimální realizaci trestného jednání.

Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně lidského života, který je objektem trestného činu vraždy podle § 140 trestního zákoníku. Život člověka je jednoznačně prvořadou hodnotou, na jejíž ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zvláštní zájem, což je ostatně vyjádřeno i v článku VI. Listiny práv a svobod, která je součástí Ústavního pořádku ČR. Citované zákonné ustanovení mimo jiné zakotvuje právo každého na život i to, že nikdo nesmí být zbaven života. Kdy i s ohledem na rozsah trestně právní ochrany (možné sankce) je zřejmé, že se jedná o prioritně chráněný zájem.

Následkem, který měl být takto způsoben pak bylo násilné odstranění (úmrť) oběti únosu, loupežného přepadení a osoby, která měla být pověřena nejvíce viditelnou částí získání peněžních prostředků (výběry z bankomatu apod.) ať již spolupachatele či tzv. „živého nástroje“, tedy osob, které mohly identifikovat pachatele. S ohledem na skutečnost, že nedošlo k tomuto následku, tedy k úmrtí poškozených, byť k němu obžalovaný cíleně směřoval, tedy ani k jeho dokonání, a s ohledem na skutečnost, že oslovenými pachateli „nájemnými vrahy“ byla osoba následně spolupracující s policií či policista, který si plnil služební povinnosti, ani k pokusu tohoto trestného činu, zůstalo jeho jednání ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1

trestního zákoníku. To vše však nezávisle na jeho vůli, ale právě v důsledku ingerence Policie ČR. Usmrcení poškozených tedy obžalovaný zosnoval a řídil, aniž by měl v úmyslu se sám na fyzické likvidaci poškozených podílet. Jeho jednání, které spočívalo v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, tedy v jeho organizování, v opatřování prostředků a nástrojů k jeho spáchání, dospělo toliko do stádia přípravy, když se nedostal k tomu, aby jeho jednání bezprostředně směřovalo k dokonání (pokus), ani je nedokonalí (v rozsahu zúčastněných osob). K tomuto však došlo z důvodů, které nebyly ovlivnitelné samotným obžalovaným, tedy nezávisle na jeho vůli, jednak zásahem policistů, příp. díky tomu, že předpokládaná oběť nereagovala na SMS. Rozhodně se tedy nejednalo o jednání, které by sám ukončil, ale fakticky ve vykonání zabránily objektivní překážky.

Přípravné jednání směřuje k objektu trestného činu nepřímou, tzn., že jde o jednání, které ještě bezprostředně nesměřuje k dokonání. Pachatel přípravy sleduje přímo pouze vytvoření podmínek pro následné spáchání trestného činu, samotný objekt však jeho jednáním ještě bezprostředně ohrožen není. Příprava tedy pouze vytváří úmyslně podmínky pro spáchání trestného činu, a vyvolává tedy jen vzdálené nebezpečí, že nastane následek. Přípravou může být jen jednání úmyslné, směřující k dokonání úmyslného trestného činu. Úmysl musí zahrnovat nejen všechny skutečnosti, které tvoří znaky konkrétního způsobu přípravy, ale i zaměření přípravy ke spáchání individuálně určitého trestného činu. Ustanovení § 7 odst. 1 trestního zákona uvádí demonstrativní výpočet jednotlivých nejtypičtějších forem přípravného jednání. Jsou jimi organizování trestného činu, opatřování či přizpůsobování prostředků nebo nástrojů ke spáchání trestného činu, spolčení, sročení, návod a pomoc. Přípravou je vedle uvedených forem i jiné úmyslné vytváření podmínek pro spáchání trestného činu, např. obhlídka místa, tipování společníků apod. v daném konkrétním případě bezpochyby shánění vykonavatelů vraždy, jejich instruktáž apod.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin vraždy, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Obžalovaný si zjevně byl vědom, že svým jednáním porušuje zákonem stanovené normy a tohoto jednání se zjevně dopustit chtěl. S ohledem na jeho iniciativní a aktivní jednání mu muselo být jednoznačně zřejmé, že toto směřuje k nevratnému a neodstranitelnému následku na životě jiné osoby (jiných osob), tedy že tento útok může mít pro život poškozených nejzávažnější následek (smrt), a s ohledem na celkový průběh jednání k tomuto jednoznačně směřoval. Skutečnost, že vyslovený požadavek usmrtit poškozeného minul vážně a dobrovolně, a tento neodvolal, lze dovozit z jeho způsobu projevu, který je zřejmý ze zvukových záznamů jeho rozhovorů se svědkem Č. Soud má jednoznačně za prokázané, že chtěl za použití násilí či hrozby násilí získat přístup k finančním prostředkům U. a poté tohoto jako nepohodlného svědka trestné činnosti zlikvidovat a stejně hodlal postupovat i vůči poškozenému J.vi, který měl nejprve zajistit výběr finančních prostředků a poté být zlikvidován. Soud proto jeho úmysl kvalifikoval jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) i tím, zda byly splněny podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného jednání již byl zletilým, tedy naplnil podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat.

Soud proto nechal zpracovat k posouzení duševního stavu a osobnostní struktury obžalovaného znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie. Soudní znalkyně byly také vyslechnuty v hlavním líčení dne 6.9.2012, kdy svoje závěry potvrdily.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalkyně MUDr. Švehlákové (č.l. 404-411) bylo prokázáno, že v době spáchání trestného činu se u obžalovaného nejednalo o psychózu, když jeho osobnost není patologicky strukturovaná. V době spáchání trestného činu byly plně zachovány rozpoznávací i ovládací schopnosti. Pobyť obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný. Není navrhováno žádné ochranné léčení či jiné medicínské opatření. Obžalovaný je v současné době schopen chápat smysl trestního řízení. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie znalkyně PhDr. Špiškové (č.l. 392-403) bylo prokázáno, že osobnost obžalovaného je ve vývoji, kdy převažují rysy extroverze, schizotypní, histrionské a dále rysy emočně nestabilní. Obžalovaný je emočně plochý, má manipulativní tendence vůči druhým lidem a jeho vývoj směřuje k poruše. Na své chování nemá náhled, netrpí pocity viny a má tendenci se vyvíňovat. Z hlediska prognózy resocializace znalkyně uvedla, že je sice schopen sociálního učení, ale možnost ovlivnit jeho postoje je snižená a jeho ochota identifikovat se s cíly resocializačních programů je omezená. Při dobré motivovanosti je jeho resocializace možná.

Výše citované znalecké posudky považuje soud za úplný a řádný důkaz, na jehož základě je možno spolehlivě uzavřít otázku přičetnosti obžalovaného. Tímto důkazem bylo jednoznačně prokázáno, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu byly zachovány v plném rozsahu. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědným, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu.

Obžalovaný byl schopen rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání. Logicky tedy věděl, že se dopouští trestného činu, když v daném případě se jedná o skutečnosti obecně známé. Obžalovaný totiž požadoval po jiném likvidaci dalších osob. S ohledem na jeho intelektové schopnosti, které nejsou nijak defektní, bylo obžalovanému nepochybně známo, že se dopouští jednání společností nedovoleného.

Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě, s ohledem na majetkovou situaci obžalovaného, motivem jeho jednání byla primárně snaha získat majetkový prospěch na úkor jiného, kdy jak sám doznává, akceptoval i likvidaci nepohodlných svědků, protože pocíťoval aktuální finanční nedostatek.

Obžalovaný tak svým jednáním popsáním ve výroku rozsudku naplnil všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) trestního zákoníku

a to ve stádiu přípravy, tedy přípravy vraždy na dvou osobách v úmyslu získat majetkový prospěch a zakrýt jiný trestný čin.

Zde pro úplnost je nutno konstatovat, že původně byla obžaloba podána s jinou právní kvalifikací (loupež dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu přípravy), která měla vliv i na příslušnost soudu, ovšem již v dané době bylo zcela evidentní i z důkazů, které byly obsahem spisu, že daná věc měla být řešena jinými orgány přípravného řízení, když příslušná právní kvalifikace byla zjevně nepřiléhavá (minimálně s ohledem na předpokládanou výši škody). Ve vztahu k nyní použité právní kvalifikaci je nutné zmínit, že soud dospěl v kvalifikované skutkové podstatě ze skutkových zjištění k přípravě promyšlené (po předchozím uvážení) vraždy nejen ze ziskuchtivosti (v úmyslu získat majetkový prospěch), ale i na dvou osobách, kdy jednání obžalovaného K., který dal osobní údaje a telefonní kontakt na poškozeného J. osobám, které měly vykonat trestnou činnost, dle názoru soudu představuje již přípravnou fázi daného jednání (ve spojení s připravenými podklady – smlouvou), kdy skutečnost, že poté, co se svědek J. neozval na jeho telefon, jej již do doby zatčení nekontaktoval, sama o sobě nemůže představovat skutečnost předpokládanou ustanovením § 20 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zánik trestnosti přípravy, když z jeho strany nedošlo k odstranění nebezpečí, neboť o tomto neinformoval vykonavatele (Č. a spol.), kdy toto bez problému mohl i před osobou, která případně o věci nic neměla vědět a nelze tak vyloučit, že v mezidobí, kdyby vykonavatelé získávali potřebné věci (karty s PIN kódy) mělo dojít k dalším kontaktům, když z logiky skutkového děje bylo nejdříve nutné násilí vůči poškozenému U. a až následně vyvstávala potřeba účasti poškozeného J..

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 odst. 6 písm. b), písm. c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, možným důsledkům trestu pro budoucí život pachatele a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchaní trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence. U organizátora přihlédl též k významu a povaze jeho účasti na spáchání trestného činu a u přípravy k zvlášť závažnému zločinu též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i k okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo (skutečnost, že k dokonání nedošlo v daném případě byla mimo vůli obžalovaného a proto tato v jeho prospěch nesvědčí).

Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalovaného za velmi závažné a to jak plánovitostí tak připravovaným následkem.

V případě obžalovaného E.K. soud vzal v úvahu skutečnost, že tento je svobodný, bezdětný, má základní vzdělání, naposledy byl bez zaměstnání, nebyl evidován na Úřadu práce, nepobíral sociální dávky. Dle vlastních údajů je nemajetný vůči jeho osobě jsou exekuce, jiné údaje o jeho reálném majetku nebyly zjištěny. V místě svého trvalého bydliště byl 1x projednáván pro

přestupek, kdy věc byla odložena (č. l. 251). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 252) bylo prokázáno, že v minulosti nebyl soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal polehčující okolnost jeho dosavadní bezúhonnosti podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat doznání, když obžalovaný fakticky doznával jen část vlastního jednání (navíc dokumentovanou dalšími důkazy) a popíral vlastní vědomost o rozsahu trestné činnosti. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil ve smyslu § 42 písm. a), b), o) trestního zákoníku skutečnost, že trestný čin byl připravován s předchozím uvážením a ze ziskuchtivosti a tento organizoval. Jiné přitěžující či polehčující okolnosti shledány soudem nebyly.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, roli obžalovaného v rámci organizované trestné činnosti i jeho osobě a stejně tak s přihlédnutím ke skutečnosti, že jednání zůstalo ve stádiu přípravy, mu pak uložil trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku, v trvání 15 roků, kdy byl ohrožen trestní sazbou 15-20 let, nebo výjimečným trestem, kdy zejména zohlednil věk pachatele, jeho dle znalkyně neukončený osobnostní vývoj, a jeho dosavadní bezúhonnost.

Ze zákona se jedná o trest nepodmíněný a rozhodování soudu tak bylo omezeno pouze na stanovení typu věznice. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. d/ trestního zákoníku) a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku.

Dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty spočívající v propadnutí věci užitých k trestné činnosti či k této připravených a patřících obžalovanému, tedy zejména plynové pistole s příslušenstvím a nože specifikovaných ve výroku rozsudku, kdy je obecný zájem společnosti na tom, aby takovéto věci nadále nebyly k dispozici pachateli této trestné činnosti.

Tyto tresty, tak jak byly uloženy ve vzájemné souvislosti dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, kdy je nutno je v souhrnu považovat ještě za tresty zejména výchovné a nikoli ryze represivní, když by bylo možné uložit i tresty (či kombinaci více trestů) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že ještě lze uložit tyto tresty, s výrazně výchovným cílem. Obžalovanému pak neukládal, ani v symbolické míře, trest peněžitý, byť lze shledat formální podmínky pro jeho uložení (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku) s tím, že zohlednil jeho osobní a zejména majetkové poměry (tedy reálnou nemajetnost, či praktickou nevymahatelnost uloženého trestu s ohledem na závazky).

Ad II.

Ve vztahu ke zprošťujícímu výroku rozsudku je nutno uvést, že ze skutkových zjištění popsanych výše nebylo prokázáno, že by obžalovaný A.V., jako evidentně až druhý řidič, měl nějaké bližší informace o trestném jednání obžalovaného K.. V rámci přípravného řízení sice existovalo důvodné podezření o jeho podílu na trestné činnosti, kdy tento vyplýval z jeho vlastního podílu na jednání, tedy řízení motorového vozidla, ve kterém byl následně obžalovaný K. zadržen, včetně zajištění plynové pistole tohoto obžalovaného ve vozidle, ale soud nemůže pro své rozhodnutí akceptovat postup naznačený v obžalobě, tedy, že tyto skutečnosti ve spojení s tím, že odmítl vypovídat, by mohly být dostatečné pro uznání viny. V daném případě je povinností orgánů činných v trestním řízení prokázat i podíl tohoto obžalovaného na trestné

činnosti, a to se z provedených důkazů nepodařilo. Přestože i soud je přesvědčen, že tento obžalovaný měl jistou míru znalosti o trestné činnosti, kdy pro tento závěr svědčí forma debaty ve vozidle, krátce před zadržením posádky, nelze z toho dovodit, že by musel vnímat toto ve vztahu k individuálně charakterizovanému trestnému činu. Za situace, kdy neexistují objektivně jiné důkazy, navíc z výpovědi svědka Č. vyplývá, že tento měl být nějakým způsobem informován o změně řidiče, který by neměl být do věci zasvěcen, rozhodl soud o zproštění tohoto obžalovaného, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, kdy tento se sice dopustil jednání, které je ve vztahu k němu popsáno ve výroku obžaloby, ovšem toto jednání není trestným činem.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně

dne 25. září 2012

Za správnost vyhotovení:

Iva Oherová

Mgr. Aleš Novotný, v.r.

předseda senátu

